

POKOJ VÁM!

MĚSÍČNÍK
UNIČOVSKÉ
FARNOSTI

Prosinec 2006
Vánoční vydání
Ročník 2

Bůh s lidskou tváří

Sv. Bernard z Clairvaux jednou o vánocích řekl: „Ježíš Kristus, Boží Syn, se dnes narodil v judském Betlémě. Hlas veselí zazněl v naší zemi, hlas jásání a spásy v příbytcích hříšníků: radujte se, hory, slyšte nebesa a poslouchej země, žasni a jásej, veškeré tvorstvo. Ale především ty, ó člověče: Ježíš Kristus, Boží Syn, se dnes narodil v judském Betlémě. Kdo má tak kamenné srdce, aby jeho duše neroztála při těchto slovech? Co sladšího mohlo být zvěstováno? Co radostnějšího pověděno? Ježíš Kristus, Boží Syn, se dnes narodil v judském Betlémě. Srdce se marně namáhá vyčerpat veškerou sladkost této svatě zvěsti, hledá slova a nemůže je nalézt.“

Ano, malé dítě v jeslích patří neodmyslitelně k poezii Vánoc: pohled na Ježíška takřka samo sebou vyvolává v nás pocity něžnosti a dojetí. Bylo by možné zůstat u těchto „hez-

Milí farníci,

Jak jste si jistě všimli, podstatně se zlepšila kvalita tisku našeho farního časopisu. Totiž, farní časopis se od adventního čísla tiskne jinou technologickou metodou a to v jiné tiskárně. Jistě to má příznivý dopad na lepší čitelnost textu i na zřetelnost fotografií.

Dnes vám předkládáme toto speciální vánoční vydání, jistě zde každý z vás najde téma k zamýšlení. Vánoční doba prolíná částečně i do měsíce ledna, lze tedy toto vydání nabídnout jako dvojčíslo. Vzhledem k tomu, že redakční rada bude mít zimní prázdniny, další číslo časopisu tentokrát vyjde až k únoru.

Pan děkan Josef Janek spolu s redakční radou vám přeje milostiplné vánoční svátky a hojnost Boží ochrany v roce 2007.

kých pocitů“, u „romantické nálady“.

Koneckonců mnoho lidí se spokojuje jen s navozením této sváteční atmosféry. I to má svůj smysl a odpovídá určité lidské potřebě po krásném prožití svátku, ale je to přece jen málo: jesle nám říkají ještě něco více.

Na první pohled se Ježíšek nijak neliší od ostatních novorozenat: legendy a lidové tradice by mu rády připsaly „zázraky“ a neobyčejné projevy, ale evangelium, které jsme před chvílí slyšeli, je mnohem střízlivější. Jde o dítě jako každé jiné, ničím není nevýjimečné.

Až na to, že kolem něj se děje něco zvláštního: přicházejí se na něj podívat pastýři, objevují se andělé a chválí Boha na výsostech. Anděl říká pastýřům: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinité do plének a položené v jeslích.“

K tomuto nadpřirozenému úkazu můžeme být rezervovaní a můžeme to považovat za jakýsi vánoční kolorit, který nám nijak nevadí. Ale to není všechno. Nezvyklé je to, že tyto pastýři

vyprávějí o tomto obyčejném dítěti zvláštní věci ... Zvěst o něm se rozšiřuje: je to prý dávno vytožený „syn Davidův“, Zachránce Izraele a celého světa, ba dokonce samotný Syn Boží, který se vtělil - a vtělil se pro nás.

Začíná se tvrdit, že toto dítě je dáno nám lidem. Jeho jméno je proto Emanuel, „Bůh s námi“. A tady je ten základní bod, nad kterým zůstává stát rozum. Bůh se stává člověkem v malém dítěti, vstupuje do lidských dějin. Nad čím zůstává stát rozum, víra přijímá a srdce, které není z kamene se snaží vyčerpat veškerou sladkost té svatě zvěsti, jak říká sv. Bernard.

V čem tedy spočívá základ oslavy Vánoc? Spočívá v tom, že se Bůh natolik angažuje pro nás, natolik je s námi solidární, že přijímá náš úděl. Stává se člověkem, aby nám byl bližší. Bere na sebe všechno to, co patří k našemu životu: v dítěti se stává dokonce křehkým, slabým, zranitelným. Natolik se Bůh takto „zbláznil“ kvůli člověku, takto mu chtěl být blízko.

Bůh tedy nepřistupuje k nám s mocí a slávou, ale ve slabosti. Abychom se ho nebáli. Abychom před ním neunikali, zdrceni Božím majestátem. Proto slyšíme: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se

vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán.“ Malý Ježíš je skutečně „Bůh pro člověka“: je to Bůh s lidskou tváří, nám přijatelný.

Nemusíme se obávat, zda „můžeme“ přistoupit k tomuto dítěti: nemůže nám ublížit. Neohrožuje nás. Může se k němu blížít mocný či slabý, chudý bezdomovec či bohatý obchodník, „hříšný“ nebo ctnostný člověk. Pro každého je toto dítě přijatelné a blízké.

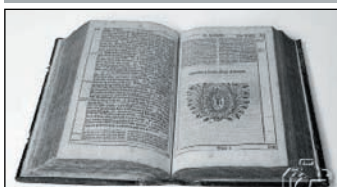
Malý Ježíš nám ukazuje, že Bůh není pro nás nebezpečný. On je na naší straně, pro nás. Bůh sám nás sice opakovaně o tom ujišťoval slovy, ale nyní dává viditelnou záruku své náklonnosti. Je to náklonnost

„hmatatelná“, vždyť Bůh se k nám sklonil a přijal náš lidský život, a to zcela. V malém Ježíši se Bůh zjevuje jako „Bůh na míru člověka“, dosažitelný každému bez rozdílu.

Potřebujeme ještě více důkazů, že nás Bůh miluje? Co pro mě znamená „ono dítě položené v jeslích“?

(Z různých pramenů zpracoval JJ)

Z FARNÍ KRONIKY II.

Zápisky z Farní kroniky 1915 - 1943

Vážení farníci,
dnes se opět začteme do pokračování úryvků z kroniky (Gedenkbuch des Pfarrsprengels Mährisch - Neustadt), jejíž překlad

z německého jazyka je k dispozici u P. Janka.

Zatímco minule jsme se věnovali krádežím v kostele, dnešní úryvky se budou tematicky vztahovat k počasí. Ne že by snad rozmary počasí posledních let nebyly něčím výjimečným, nicméně uvidíte, že počasí si s lidmi v minulém století nezaahrávalo o nic méně než dnes. Některé teplotní údaje se vám možná budou zdát trochu přehnané, ale dnes už nezjistíme kdo, za jakých podmínek a jakým měřidlem teplotu zjišťoval. Takže berme je s rezervou a ponořme se v teple domova do historie...

2. leden 1917. Byla silná bouře, blesky a hromobití. V lednu až únoru panovalo velmi mrazivé počasí, až -22°C. Velká nouze o uhlí, dřevo a obuv.

Květen 1917. Během května panovalo velké sucho a vedra dosahovala až 42°C. Konečně 23.- 24. krátce zapršelo. Také v měsících červenci a srpnu bylo málo deště, zato tropická vedra až 44°C.

13. a 14. ledna 1920 byla v Uničově povodeň, jaká - kam až lidská mysl sahá - nikdy předtím nebyla. Okolí a pole mezi Brníčkem a Uničovem byla jedno jezero. Větších škod i ztrát na lidských životech bylo málo, Bohu díky, uchráněno.

Červenec 1921. Po celý měsíc trvají tropická vedra, 34°C je průměrná teplota. Staří lidé taková vedra nepamatují. Smutný výhled zimních zásob. Žádná zelenina a zvláště zelí, žádné brambory, žádné luštěniny, žádné ovoce - to málo, co je na stromech, padá dolů kvůli suchu. Pro dobytek žádné druhé krmení. Teprve 13.7. a 14.7. přišly bouře, ale málo deště.

1924. Letos byla velmi silná a mrazivá zima, sněžilo až do druhé poloviny dubna, kdy jen velmi málo měli zemědělci svá pole obdělána. Přes celý leden až do poloviny února panovala ve zdejší kraji - tak jako po celé Moravě a v mnoha částech střední Evropy - sibiřská zima. Bylo mnoho sněhu a na teploměru přes den i noc teploty mezi -20°C až -30°C. Mnoho ptactva a zvířete částečně vyhladovělo a zmrzlo. V důsledku toho vlci z Karpat zabloudili až do našeho kraje a byli spatřeni v neohrazených lesích. Při mši svaté v kostele zamrzalo víno. Podle pražských hlášení panovala taková zima naposledy před 150 lety, ale netrvala přece jen tak dlouho.

Únor 1929. O poslední masopustní neděli byla zima až -32°C. Konala se jako obvykle celodenní adorace před vystavenou Nejsvětější Svátostí. Pro nedostatečnou účast věřících musela být ukončena již po odpolední bohoslužbě ve čtyři hodiny, mís-

to v šest hodin. Po plesové zábavě byla návštěvnost kostela špatná.

Během mše víno v kalichu zamrzlo, kněží museli konzumovat malé kousky ledu. Při proměňování muselo být použito ohřívání vody. Mám-li to komentovat: „Jaký je náboženský duch dnešních křesťanů, tak lhotejně a chladně je i počasí. Pane, buď milostivý a milosrdný!“

Červen a červenec 1930. Tyto měsíce přinesly velká vedra, jaká jsme už dlouhá léta nezažili. Dennodenně bylo 35°C až 43°C pozorováno. Ovoce při panujícím suchu brzy uzrálo. Žně byly oproti jiným rokům o čtrnáct dní dříve. Zatímco z jiných krajů přicházely Jobovy zvěsti o hrozných nepohodách a katastrofách, zůstala naše krajina těchto uchráněna. Bohu díky.

Březen 1937. Letošní obleva a vytrvalý déšť způsobily dvakrát povodně, jaké tu již dlouho nebyly. Pole od Sukolomí přes Brníčko a Želechovice tvoří opravdové jezero. Také silnice jsou zatopeny a provoz zcela přerušen. Ve dne v noci museli hasiči a také obcí najatí dělníci pracovat na zvýšení hrází, aby odvrátili nebezpečí zaplavení částí města ležících poblíž Oskavy. I tak byly zaplaveny zahrady a z mnoha domů na straně k Brníčku byl provoz udržován pouze na člunech. Na polích způsobila povodeň značné škody.

17. března 1940. Letos byla obzvláště dlouhá a krutá zima. Dlouhodobě měřeny teploty dosahující až k -30°C. 24. března, ve Svatém týdnu, kdy byly slaveny Velikonoce, byla sněhová chumelenice s teplotou -13 až -15°C. Zemědělci se zmocňují velké starosti, zda zvládnou jarní obdělání půdy, zvláště, když jsou stále více a více muži povolováni k válečné službě. Řez kočíček byl na nejnужnější krajní míru omezen a s větvičkami se muselo při svícení velmi šetrně zacházet, protože vrby jsou podle říšského zákona z 26.6.1935 chráněny jako první včelí potrava. (jihá)

Když se z Uničova stane přístav... (duben 2006)

Roráty

V neděli 3.12., když se dospělí účastníci v kostele duchovní obnovy, sešly jsme se my děti na faře. Malovali jsme tam pohlednice, které jste si mohli zakoupit a tím podpořit Papežské misijní dílo, na jehož konto bude doručen výtěžek.

Také jsme si vyráběli lucerničky. Postup byl snadný. Na sklenice od zavářenin jsme provázkem přivázali ouška z měděného drátu. Ouško muselo být vysoko nad hrdlem skleničky, aby později nedošlo k popálení hořící svíčkou. Barvami na sklo jsme na fólii nakreslili

obrázky a přenesli je po zaschnutí na skleničky. Někteří z nás k ozdobení použili obrázky vystřižené z ubrousků. Po vložení svíčky byla lucernička hotová.

V pátek 8.12. jsme lucerničky využili na mši zvané „RORÁTY“. Byla zhasnuta světla, varhany hrály „Ejhle, Hospodin přijde“ a my jsme šli s rozžatými lucerničkami k obětnímu stolu, kde je od nás převzal p. děkan a postavil je do dvou řad za sebou. Pak mše začala...

Roráty se mi líbily, nic takového jsem předtím nezažila. I přítomní dospělí byli nadšení tajuplnou atmosférou, kterou vytvořil náš průvod s lucerničkami. (klhá)

(foto jihá)

Adventní věnce

Říká se, že pokud se na něco moc těšíme, tak se nám ta věc určitě nepodaří. Pravda v tomto případě byla opačná.

Na faře 30. listopadu podle ohlášení se nás nakonec sešla jen hrstka. Cílem setkání bylo vytvoření adventního věnce nebo věnečku, který by zdobil naše pokoje nebo dveře našich bytů a připomínal nám období, na které se já osobně vždy velmi těším.

Každý si přinesl základní kruh, čili korpus věnce, větvičky a ostatní ozdoby. Některé z nich – jako bobule a šišky – se daly najít v přírodě ještě čerstvé a svěží, jiné bylo nutné posbírat a nasušit již v letním období.

Pěkně se nás všech ujala paní Jitka

Kocůrková, která má velké zkušenosti s tvorbou různých ozdob, velký cit a smysl pro krásu. Připomněla nám také prapůvod adventního věnce. Pro mne osobně bylo toto adventní setkání velmi radostné. U práce jsme si společně zazpívali a prací se také pomodlili. Práce je také modlitba, když je dělána s láskou. Lásku nám také přinesla malá Lucinka, která byla velmi pilná a živá. Tímto ji zdravím a za návštěvu ještě jednou zvlášť děkuji. Stejně tak i ostatním dětem.

Myslely jsme na všechny, které po jinou činnost nemohly přijít. Ale těšíme se na ně příště! Pokud vám mohu poradit, nechejte umělé věnečky umělými a přijďte si vytvořit živý věnec, který vám bude vonět nejen o adventu, ale bude vám tento čas připomínat i později.

Děkuji mnohokrát Jitce i ostatním za příjemnou společnou chvíli, i za vše, co jsme si navzájem mohli darovat.

Krásné dílo p. Kocůrkové můžete spatřit na oltáři i v kapli, zkuste si k němu i přivonět. (jiše) (foto M. Juráň)

Betlém - Jesličky

Daleko dříve, než vánoční stromečky, stavěly se v našich rodinách betlémy. Za tento zvyk vděčíme svatému Františkovi z Assisi. Miloval všechno, co Bůh stvořil, a radoval se z jeho darů. Miloval na životě to, že může být součástí stvoření a stavěl se do jedné řady s deštěm i sluncem, skřivanem i motylem. Byl svatý a nevěděl o tom. Když uvažoval o narození Páně, zatloužil prožít ten úžasný okamžik, kdy Maria podržela na svých loktech děťátko, svoje děťátko, které bylo Synem Božím a Spasitelem světa. Šel na to s dětinskou vynalézavostí. Postavil otevřenou chatku s jeslemi, vypůjčil si oslíka a vola, aby stáli nad jeslemi, sehnal dva dobrovolníky, aby zosobnili Pannu Marii a svatého Josefa, vše připravil podle své představy: ovečky, slámu, všecko živé. Jen s děťátkem přišla potíž, neboť nikdo živé děťátko pře k v a p e n ě m u Františkovi nepůjčil. Musil se tedy

spokojit s loutkou. Ale co by nezmohla jeho úžasná dětská představivost. Betlémská scéna stála jako opravdová a nad ní se sklenula skutečná noc. A tehdy vyběhl František, aby jako pastýři přispěchal k jeslím a uviděl onen veliký zázrak lásky a života: dítě na matčině klíně. Zdálo se mu, že byl připočten do zpodobení scény a z jeho přebohatého srdce vytryskl proud vděčnosti za Boží dar žití.

Jesličky, zobrazení narození Krista v Betlémě, se díky františkánům rychle rozšířily jako vánoční zvyk po celém tehdejší křesťanstvu. Dnes sotva

kdo bude spěchat k jesličkám tak, jako k nim kdysi přiběhl sv. František. Nicméně si betlém stavíme na oči a jdeme se podívat na jesličky v kostele. Na mnoha místech mění se jesličky i v živou hru. Děti hrají živý betlém. Co nám ten obraz říká? Proč za ním jdeme? Není to jen proto, že je to hezké? V Betlémě Judském se narodil Ježíš Kristus. Nastal tam zlom v dějinách lidstva. Byl to nový počátek. V obrazu Betléma jde o okamžik narození toho velikého krále králů, který přišel, aby obnovil na světě harmonický stav, který byl porušen hříchem. Přichází jako Pán nového království, jež je zbudováno na laskavých a poctivých

vztazích mezi lidmi, které je královstvím pravdy, spravedlnosti a lásky. Kolem tohoto krále, maličkého a bezbranného dítěte, shromažďují se lidé věrní novému království. Tak přijdou pastýři, tak přijdou mudrci. Tak jdeme i my. Návštěva jeslíček je vlastně projevem našeho rozhodnutí patřit do onoho nového království, našeho rozhodnutí přijmout jiná pravidla mezilidských vztahů, než jsou ta, která nám často vadí, ale která sami rádi užíváme. Je to, anebo by to mělo být, rozhodnutí, že přestaneme podvádět, vydírat, chytračit, lhát, vytahovat se a pohrdat slabšími, a že se naopak začneme dělit a poctivě spolupracovat, že si chceme s lidmi rozumět a pomáhat, protože jsme přece sousedé

a obyvatelé této země.

Chystání betléma bývala velká práce a tichá zábava po celý advent. Někdy začínala příprava už v létě a na podzim, kdy bylo třeba vybrat mech, do kterého se figurky stavěly. V předvánoční době pak pracovali řezbáři a malíři, dělali figurky nové a opravovali staré. Betlémská tradice v některých oblastech je stará řadu generací a patří ke cti rodiny. Na Orlicku např. lidé soupeřili o nejrozsáhlejší a nejdovednější betlém. Museli kvůli tomu někdy vyklidit část jedné místnosti. Na zeď rozvinuli velký papír s obrazem krajiny a před ní stavěli rozsáhlou scénu s domy, stromy a velkým množstvím figur, které byly v průběhu vánoc vyměňovány. Králové nebyli tam hned od začátku. Sousedé se pak navštěvovali, chválili a kritizovali, radili a hlavně měli spolu dobrou vůli a krásný námět k hovorům. Známé jsou také typické lidové betlémy z Příbramska a z Podkrkonoší. Všude jsou lidé hrdí na své betlémy a vždy se můžeme něčemu podívat. Jednou prostotě provedení, podruhé řezbářskému umění, jindy tajemným mechanismům, které figurkami pohybují, tu zvláštnosti přinášejících darů - každý řemeslník nese svůj výtvar a najdeme i dítě, které nese hříbek, tam zase okouzlí nás vůně perníku, z kterého je celý betlém vytvořen.

I když stavět betlém je daleko méně než ho vyřezávat nebo kreslit a vystříhovat, je to přesto velké umění a krásná a poučná zábava. Nezapomeňme, že vánoce jsou svátky dětí i našeho dětství. Hrejme si trochu. Je to hezké.

(z portálu www.vira.cz)

Rodinná katecheze ŠTĚDRÝ VEČER

Každá rodina má svoje specifika, jak oslavit Kristovo narození. Asi se neubráníme tomu, aby u našich dětí, přes naše snahy, nebyla na prvním místě radost z dáreků. Častokrát pospíchají s večeří, jen aby se už dočkaly překvapení. Otevíráme dveře od tajemného pokoje, snad se i pomodlíme, ale potom rychle rozbalujeme dárky. Když byl objeven i poslední, nastává mnohdy podivný čas únavy, ba někdy se vrkádá i nuda, která se rychle zaplaší televizí. Vždyť zrovna dnes jsou tam tak pěkné pořady!

Ale třeba letošní vánoce mohou být trochu jiné. Na vyzdobený stůl můžeme položit sošku Svaté rodiny nebo malý papírový Betlém. Nechybí zde ani Bible. Společný večer zahajuje otec (popř. matka). Shromáždí rodinu kolem stolu a rozsvítí třeba za oknem svíčku. Do našeho domova přichází světlo narozeného Ježíše.

Otec zahajuje setkání modlitbou a čtením úryvku z Písma. (Lk 2,1 - Lk 2,20) Děti vidí, že Bible v naší rodině má výsostné postavení. Rodina se potom přidává svými krátkými modlitbami.

Celá večeře se může odehrávat při svíčkách, které podtrhují zvláštnost tohoto dne. Po večeři můžeme ještě oživit staročeské zvyky - rozkrajování jablíček nebo pouštění lodiček ve vodě v misce s malými svíčkami v ořechových skořápkách. Mělo by jít o pěkné chvíle strávené spolu, ne o věštbu, předpovídání budoucnosti, apod. U jablíček - obdiv jádřince ve tvaru hvězdy. I pro tebe vyšla hvězda. Pouštění lodiček může znázorňovat naši plavbu do Betléma. Malé svíčky ve skořápkách zapálíme od hlavní svíce. Můžeme potom sledovat, jakou máme cestu, různě ji komentovat, apod. Když jsme dopluli do Betléma, ptáme se různých lidí, kde se narodil Ježíš. To můžeme znázornit různými lístečky rozmístěnými po místnosti. Děti je hledají. Ale lístky jsou prázdné, pro-

tože lidé nevědí. Na jednom místě je ukrytý zvoneček, který nosí ovečky pastýřů. Tady jsme se konečně doptali. Pastýři rychle vstávají, zazvoníme na zvoneček a pospícháme k Betlému. V žádné rodině by neměl Betlém chybět. Může být velmi prostý, papírový, ale mělo by být zřejmé, že je něco víc než stromeček (různě ho ozdobit chvojm, přírodninami, nasvětlením). Nejdříve se pokloníme Svaté rodině. Můžeme v modlitbě vzpomenout na všechny, kteří s námi nejsou. Také zazpíváme koledu „Narodil se Kristus Pán“. Narozený Ježíš nás obdaroval, už se těšíme, jaké to budou dárky. V mnohých rodinách se osvědčilo, rozbalovat dárky postupně, třeba od nejmladšího. Ukázat svůj dárek, druzí se s ním podělí o radost, potom si rozbalí další.

Určitě se tento večer obejdeme bez televize. Záleží na nás, jakou máme fantazii a také, jak umíme slavit. Když na televizi tento večer děti nenavykneme, ani jim to nepřijde. Někteří možná půjdou také na půlnoční mši sv.

Pěkný zvyk je i ten, že pod stromečkem je jeden dárek pro celou rodinu. Třeba hodně legrační. (Katechetické listy)

Odebírání časopisu „Apoštol Božího milosrdenství“

Otcové pallotini ze Staré Boleslavi, kteří vydávají časopis „Apoštol Božího milosrdenství“, se obracují na všechny, kdo si berou tento časopis z kostela a kteří se ještě nepřihlásili k jeho odběratelům v redakci, že v prosinci tohoto roku bude do kostelů zasláno poslední ukázkové číslo.

Od nového roku bude tento časopis zaslán pouze jednotlivým odběratelům, kteří se přihlásili přímo v redakci nebo do těch farností, které si časopis objednají.

Otcové pallotini zároveň prosí všechny, kdo poslali svůj příspěvek na časopis převodem z účtu a berou si časopis z kostela, aby kontaktovali redakci a sdělili tam svou adresu, na kterou jim časopis bude pravidelně zaslán.

Společnost katolického apoštolátu - pallotini SAC
Lázeňská 61, 25002 Stará Boleslav,
tel. 326 910 552, mobil: 774 521 531, fax: 326 910 551,
e-mai1: abm@staraboleslav.com
www.apostol.cz

Svatí na oltářích našeho kostela III. část

Sv. Alois z Gonzagy

(1568 – 1591)

Rok svatořečení 1726.

Narodil se 9. března 1568 jako syn hraběte Ferdinanda z Gonzagy na rodinném

zámku Castiglione u Mantovy v Horní Itálii. Otec chtěl

mít ze syna válečníka, matka ho

vychovávala ve zbožnosti a bázni

Boží. Ve věku deseti let složil Alois, jako

páže u dvora ve Florencii, slib ustavičné

čistoty. Silně ovlivněn osobností

kardinála sv. Karla Boromejského

v Miláně, od něhož Alois přijal ve svých

dvanacti letech první svatě přijímání, zrál

v něm rozhodnutí vzdát se práv

prvorozence na majetek ve prospěch svého

bratra Rudolfa, zřící se celého dědictví a sloužit jen Bohu. Přes odpor svého

otce vstoupil ve svých 17 letech (1585)

v Římě do noviciátu Tovaryšstva Ježíšova a po dvou letech složil sliby. Všechno své další úsilí věnoval studiím a péči o těžce nemocné. Během těžké

morové epidemie v Římě se

Alois všemožně staral

o nemocné, až se nakonec sám nakazil morem.

V době jeho nemoci se o něho staral sv. Robert

Bellarmin, který později dosvědčil

jeho svatost. Alois zemřel

21. června 1591; bylo mu

teprve 23 let. Jeho ostatky se

nacházejí v kostele sv. Ignáce z Loyoly

v Římě. Je patronem mládeže a

studentstva. Jeho atributem je lilie, kříž, lebka

a růženec. Bohatě vyřezávaný barokní obraz

sv. Aloisem, který byl původně umístěn na oltáři se sv. Barborou, můžeme najít

na levé straně pod kůrem při východu z kostela.

(jako)

Tři králové K+M+B

Svátek Zjevení Páně, lidově zvaný sv. Tří králů, je svým obsahem téměř totožný se svátkem Narození Páně. V obou jde o to, že se Bůh zjevuje jako člověk, dokonce jako právě narozené dítě. K tomuto dítěti nejprve přiběhnou prostí pastýři, kteří slyší jásající anděly ohlašující slávu Boží na výsostech a dobrou vůli a pokoj lidem na Zemi. Ti přijdou pohnuti vnitřním puzením, které vychází z jejich srdce. Jdou za tím, kdo je jako oni, kdo patří do Izraele. K témuž dítěti o něco málo později dorazí i králové-mudrci, kteří z pohybu a postavení hvězd neomylně vyčtou, že se narodí velký král, a to v Izraeli. Jsou to cizinci a jinověrci. Je úsměvné, jak tyto mužové vědy, moderně řečeno intelektuálové, kteří se dobrali poznání o narození krále králů složitými výpočty a věděli o něm dříve, než k narození došlo, přijdou pozdě. Prostí pastýři jsou už zase zpátky u svých stád, když do Betléma vstupují učenci. Je tu skryto jakési ponaučení. Cesta rozumu může vést ke spásnému setkání s Bohem, ale je složitá a dlouhá, protože vede všemi možnými oklikami pochyb. Cesta srdce je daleko přímější, ale vyžaduje, aby srdce bylo citlivé a vnímavé. V druhém svátku se tedy Kristus zjevuje pohanům a v postavách svatých králů je zosobněno přijetí Krista za krále všech.

Tento svátek zjevení mohli bychom z hlediska lidstva chápat jako svátek přijetí nebo uznání Krista. Scéna klanění králů přinášejících dary připomíná holdování velmožů a králů vasalských zemí nově korunovanému králi. V linii tohoto uznání Kristovy vlády stojí dodnes to, že v tento den znamenáme dveře svých domů a domovů trojím křížkem a písmeny C, M a B. Tímto znamením se totiž přihlašujeme k obnovenému království Božímu a vymezujeme prostor, v němž uprostřed rozlámaného, zlého a hříchem opanovaného světa chtějí křesťané žít plně podle řádu a zákona Božího. Tato znamení tedy vymezují prostor pravdy a spravedlnosti. Jsou ovšem i znaky žehnutí, které mají ostrůvky Kristova království hájit před náporom nepřítele. Tři známé litery nejsou začáteční písmena jmen králů: Kašpar, Melichar, Balthasar. Je to sice starobylý, přece však pozdní výmysl. Tři litery jsou zkratkou po žehnutí, které znamená Pán (řecky Kyrios) či Kristus (Christos) obydlí (latinsky mansionem) ať žehná (benedicet). Jak se stalo, že prvou literou je C, není dost jasné. Může to být odsunutím h z písmene ch, může to být latinský přepis řeckého k. Mnoho na tom nezáleží. Tato zkratka znamená „Pán žehnej tomuto domu“.

Hluboký smysl svátku zjevení Páně přibližují nám obrazy gotických malířů. Je jich mnoho, jsou možná nejčastějším vánočním malířským tématem. Známe je z mnoha reprodukcí, které se používají na vánočních gratulacích. Ne vždy je to, co bude dále popsáno, přesně stejné, ale základní smysl zůstává, ač podán v mnoha variantách. Pro tento výklad přidržíme se na symboly bohatého, krásného, ale dobře čitelného obrazu z oltářního cyklu Mistra Vyšebrodského.

Na jeho desce vidíme Ježíška sedět na klíně Mariině. Ta oblečena jako královna sama sedí na trůně. Maria, lidská dcera reprezentuje zde zemi a celé stvoření. Kristus na jejím klíně

je králem všeho stvořeného. V horní části obrazu jsou ovšem vidět andělé, služebníci Boží, kteří vedou krále a vlastně je ke Kristu uvádějí. Králi země slouží andělé, což jasně ukazuje, že je to Bůh, nebeský král.

Postavy králů mají celou řadu významů. Předně znamenají tři fáze lidského života. Jeden je mladý, druhý je zralý muž, třetí je stařec. Říká se tím, že Kristus je Pánem každého života od počátku do konce. Králové jsou však i vladaři všeho pozemského času. Mladý král je králem budoucnosti. Na našem obraze je oblečen do zeleného roucha naděje. Překvapivé je, že králem přítomnosti je král stařec. Ten na obrazech zpravidla klečí u Ježíška a něco koná.

Na našem obraze jednak líbá ručku dítěte, jednak mu podává dar zlata. Králem přítomnosti, tohoto právě probíhajícího děje, je král stařec proto, že jsoucí okamžik brzo přejde do velkého prostoru minulosti. Právě tak jako stařec upadne do spánku smrti. Zralý muž, který stojí trochu nakloněn nad ním, je pak králem minulosti. Nedejme se zmást tím, že se jeví oproti starci velmi mladě. Zralost a plnost žití přichází v gotické představě teprve v hodině smrti. Smrt také zastavuje čas života, takže v této plnosti uzrání již navždy zůstaneme. Dalo by se říci, že každý

v plné síle své osobnosti. Tento král je králem snědé, až i černé tváře. To ovšem není způsobeno sluncem, jak zpívá sazemi umouněný chlapec při tříkrálové koledě. Je to způsobeno stínem smrti, který leží nad minulostí. Tvář jejího krále je ve stínu. V tomto smyslu ukazují králové, že Kristus je Pánem veškerého času, je králem věčné.

Také dary, které králové přinášejí, mají symbolický význam. Jsou to substance v té době všech známých skupenství. Zlato zastupuje jako dokonalý kov všechno, co je skupenství pevného. Kadidlo zastupuje vše, co je skupenství plynného, a kapaliny zastupuje myrrha. Tu přináší král s temnou tváří, neboť to byla mast užívaná při pohřbech. Není nic a nikdo,

co by se vymykalo z Kristovy Boží suverenity.

Chceme-li o vánocích přemýšlet o našem vlastním životě, mohli bychom se dát vést tímto obrazem a ptát se: Je opravdu Kristus Pánem mého života? Odevzdávám mu opravdu všechnen čas a patřím mu, ať bdím, či spím, ať jdu, či sedím, ať pracuji, či odpočívám? Jsou moje práce udělány a činy vykonány tak, že mají hodnotu ryzího zlata? Jsou moje myšlenky vonné jako líbezný dech kadidla a stoupají tak moje chvály k nebi? Je řeč, která vytéká z mých úst, když mne sevře bolest a starost, ohlašovatelky údělu smrti, hojivá vonná píseň odevzdanosti? Anebo je to jinak? Je obydlí, které značí jako Kristovo království, vskutku místem harmonického pobývání lidí, kteří se řídí příkazem o vzájemné lásce?

Budete-li při odpovědích poctiví, přeji Vám, abyste zažili něco takového jako já. Kládl jsem si ty otázky a byl jsem stále více zahanben. A tu zazvonil zvonek a stály tam děti, zpívaly tříkrálovou koledu a černý vzadu vystrkoval bradu a já mu záviděl, že ho za chvíli čapne maminka a umyje ho a dá ho spát. A tu mě napadlo, že snad i mně jednou, rozjizveného a umazaného tak umyjou a uloží spát a až se probudím, budu se usmívat při pomýšlení, že jsem měl černou tvář. (portál vira.cz)

Tříkrálová sbírka pomáhá potřebným, pomůžete také ???

Ikdyž se nyní zdánlivě nikdo Tříkrálovým koledováním nezabývá, přípravy jsou v plném proudu i v naší arcidiecézi. V každé farnosti se do sbírky každoročně zapojuje velký počet farníků. Bude tomu také tak v naší farnosti v lednu 2007? Kdo bude chtít pomoci, je vítán. Už nyní se můžete hlásit u koordinátora Tříkrálové sbírky Kamily Šubrtové (Hrdličkové), tel. 585 054 519. Tak překonejte ostych a přidejte se ke koledníkům i Vy, děti i dospělí.

S tímto textem se budou setkávat lidé v naší farnosti prostřednictvím letáku. Chtěli bychom touto cestou poděkovat Vám, všem dárcům, kteří přispějete nebo jste již přispěli na Tříkrálovou sbírku finančním příspěvkem a také Vás informovat o využití finančních prostředků, kterými jste podpořili charitní dílo a my jsme tak mohli pomoci potřebným. Oblastní charita Uničov se zabývá péčí o seniory a zdravotně postižené občany, kterým je určena charitní ošetrovatelská služba (nabízí např. měření krevního tlaku, měření hladiny krevního cukru, péče o kolostomie, aplikace injekcí a inzulínu atd.) a charitní pečovatelská služba (nabízí např. hygienickou péči doma i ve středisku, nákupy, dovoz oběda, doprovod k lékaři, zajištění léků apod.), občané mohou využít také služeb Denního stacionáře, půjčovny zdravotnických pomůcek. Díky finanční podpoře z Tříkrálové sbírky bylo možno podpořit tuto činnost a zakoupit:

- zdravotní pomůcky: antidekubitní podložku, aneroidní tlakoměr, odsavačku pro nemocné, invalidní vozík Evolution, sprchovou stoličku, pro handicapované občany bylo opatřeno zvedací zařízení . . .

- finanční výtěžek byl také využit na dovybavení Denního stacionáře - polohovatelnými křesly, nábytkem. Automobil určený pro převoz klientů byl dovybaven o výsuvnou sedačku atd.

- část sbírky byla použita také na humanitární účely u nás i v zahraničí a na pomoc lidem v nouzi, např. pomoc rodině, která přišla vlivem požáru o celý dům, dále při přírodních katastrofách – povodně a v zahraničí tsunami.

Ještě jednou Vám všem děkujeme za projevenou solidaritu.

Oblastní charita Uničov
M. Dražanová, K. Šubrtová

V úterý 2. ledna 2007 v 10.00 hodin v katedrále sv. Václava v Olomouci proběhne arcibiskupovo požehnání koledníkům Tříkrálové sbírky. Po požehnání bude následovat doprovodný program a občerstvení. Jste srdečně zváni. Zájemci o účast na požehnání se prosím hlase na tel: 585 054 519 Oblastní Charita Uničov.

V Uničově proběhne požehnání koledníkům v sobotu 6.1. v 8:00 ráno ve farním kostele

Oblastní charita Uničov

„nabízí Vám i Vaším blízkým pomocnou ruku . . .“

Oblastní charita Uničov poskytuje své služby nejširší veřejnosti v oblasti Uničovska, Litovelska, Libiny, Oskavy, Paseky, Dlouhé Loučky. Naše služby Vám nabízíme 7 dní v týdnu včetně sobot, nedělí a svátků. Péči poskytujeme osobám od 18. let a starším.

Naše organizace poskytuje zdravotní a ošetrovatelské výkony, např.:

- komplexní ošetrovatelská péče o ležící nemocné
- kontrola užití a podání léků, chystání léků
- aplikace inzulínu a injekcí
- měření krevního tlaku a cukru v krvi
- odběry krve a jiného biologického materiálu
- ošetrování ran po operacích
- převazy bércových vředů a chronických ran
- ošetrování stomií a katetrů
- ošetrovatelská rehabilitace, nácvik chůze
- nácvik soběstačnosti

Zdravotní péči doporučenou praktickým lékařem hradí zdravotní pojišťovny. Tuto péči vykonávají kvalifikované a registrované zdravotní sestry. Dále poskytujeme pečovatelské služby, např.:

- běžné úkony osobní hygieny, celková koupel i na lůžku
- dohled nad klientem v době nepřítomnosti rodiny
- zajišťování léků a rozchystávání
- zapůjčování zdravotních a kompenzačních pomůcek
- nákupy a jiné pochůzky
- běžný i velký úklid bytu, topení, péče o domácnost
- dovoz oběda, pomoc při podání a stolování
- vycházky, doprovod a dovoz k lékaři

Nově jsme pro Vás připravili:

- **Denní stacionář pro seniory - denní aktivizační pobyt včetně podání stravy**

Tyto služby si hradí klient sám, na základě sazebníku pečovatelských úkonů, který je součástí dohody o poskytnutých službách. Pečovatelské služby poskytují školené pečovatelky ČAPS.

Půjčovna kompenzačních a zdravotních pomůcek:

Zapůjčíme Vám chodítka, toaletní židle, sedačky do vany, francouzské hole, invalidní vozíky, nemocniční lůžka . . .

Máte-li starosti v rodině nebo ve Vašem okolí s užíváním návykových látek a drog, můžete se obrátit na odborného pracovníka v Kontaktním a poradenském místě - K CENTRU. Toto pracoviště se bude do budoucna stěhovat na novou adresu.

Na spolupráci s Vámi a Vašimi rodinami se těší pracovníce Oblastní charity Uničov:

vrchní sestra Lenka Petříková, tel: 585 054 519, 605 928 910
sociální pracovníce Zdenka Novotná, tel: 585 054 519, 602 581 228
vedoucí K-Centra Mgr. Petr Hromada, tel: 585 002 104, 606 540 577

E-mail: m.drazanova@volny.cz, chops.unicov@volny.cz
WWW.UNICOV.CARITAS.CZ

Společenská rubrika

významná životní jubilea našich farníků:

- paní Růžena Římská 8. listopadu oslavila 85. narozeniny
- paní Marie Šalamounová v prosinci slaví 75. narozeniny
- paní Růžena Valouchová v prosinci slaví 75. narozeniny
- paní Terezie Barboříková v prosinci slaví 75. narozeniny

Srdečně blahopřejeme, přejeme hodně Božího požehnání a ochrany P. Marie.

Redakční rada časopisu

a Pastorační rada farnosti Uničov.

Informace

Rozhodla jsem se zajet do Šternberka na avízovanou duchovní obnovu, kterou pravidelně pořádá P. Josef Červenka. Tentokrát byl přednášejícím p. Vojtěch Eliáš z Prahy. Přednáška byla volena velmi aktuálně na téma „Rozjímání s Pannou Marií a její svobodné „Ano“. Ráda bych vás informovala o tom, že máte možnost si na šternberské faře objednat nahrávku z této duchovní obnovy na CD, nebo MC. (na tel.: 585 013 714)

Děkuji touto cestou P. Josefu Červenkově za laskavé přijetí nás, přespolních.

Velké Pán Bůh zaplať sympatickému P. Vojtěchu Eliáši, všem hudebníkům, ale také kuchařkám, které se o nás vzorně staraly. (jiše)

oké
nko
pro
děti

Vánoční
příběhy
spatřily
světlo
světa,
když si
křesťané

začali vyprávět o narození Ježíše Krista. Už v Lukášově evangeliu stojí, že betlémská pastýři pověděli, co jim bylo zvěstováno, a „všichni, kdo to uslyšeli, užasli nad tím, co jim pastýři vyprávěli.“ (Lk 2, 18) Příběhy slouží právě k tomu, aby se z nich lidé něco dozvěděli. Vánoční příběhy oslavují Ježíška v jesličkách, nádheru velkého zázraku a snaží se oslovit všechny, kdo ze svého srdce nevypudili dětskou vzpomínku na neuvěřitelnou zvěst o narození, které lidem změnilo život.

I tyto dva vánoční příběhy by měly darovat radost a tajemství, obklopující největší a nejdůležitější událost dějin – narození Ježíše Krista. Příběhy nepotřebují vysvětlení. Mnohé si zaslouží jen chvíli tichého zamyšlení a úcty k tajemství, které zakusil a cítí každý posluchač.

Zvířecí sněm

Kdysi dávno svolala zvířata sněm ... Liška se zeptala veverky: „Co pro tebe znamenají Vánoce?“

Veverka odpověděla: „Pro mne Vánoce znamenají krásný stromeček ozdobený spoustou svíček a cukrovím, které mám tak ráda.“

Liška se připojila se svou představou: „Pro mne samozřejmě nesmí chybět voňavá pečená husička. Bez pečinky by to opravdové Vánoce nebyly.“

Do řeči se jim vložil medvěd: „Vánočka! O Vánocích musím mít obrovskou sladkou vánočku!“

Slyšet se dala také straka: „Podle mne jsou o Vánocích nejdůležitější krásné a zářící šperky. O Vánocích se má všechno jen třípytit.“

Pozadu nechtěl zůstat ani vůl: „Vánoce dělá Vánocemi teprve šampaňské. Já bych ho vypil klidně dvě lahve!“

A osel, který to už nevydržel, se rychle zmocnil slova: „Vole, zbláznil ses? Vždyť na Vánocích je nejdůležitější Ježíšek. Copak jsi na to zapomněl?“

Vůl se zastyděl, sklopil velkou hlavu a zabučel: „A vědí to vůbec lidé?“

Uprchlíci

Josef se posadil na posteli, polekaný a poděšený. Ve tmě se upřeně rozhlížel po světnici. Vedle něho spala pokojně Panna Maria. Anděl už odešel. Josef ještě chvíli seděl a usilovně přemýšlel. Měl asi sen

- uvažoval - ale byl to sen velice živý. V této jizbě stanul Boží anděl a mluvil k němu. Ovšem, nebylo to poprvé. Anděl mluvil k Josefovi ve snu už tenkrát, když mu řekl, že Maria bude mít syna.

A pak se opravdu narodil Ježíš. Ale teď přinesl anděl docela jinou zprávu. „Král Herodes prohledává celý Betlém,“ upozornil ho anděl. „Chce nalézt Ježíše a usmrtit ho. Ihned vstaň, vezmi dítě a jeho matku, a uteč s nimi do Egypta. Zůstaňte tam, dokud ti neřeknu, že se můžete bezpečně vrátit.“

Maria se ve spánku pohnula, když ji vzal Josef jemně, ale naléhavě za rameno. Potom byla v mžiku na nohou, když jí Josef pověděl o svém snu. Věděli, co mají udělat.

Zanedlouho v temné ulici zaskřípaly dveře. Maria a Josef tiše vyklouzli z domu. Dlouho předtím, než zakokrhal kohout, byli pryč z města a spěchali na jih cestou vedoucí do Egypta. Josef nesl zavazadlo a Maria dítěátko. Vždycky, když si vzpomněla na krále Heroda a na jeho žoldnéře, přitiskla Ježíše újeji k sobě v chladném ranním vzduchu a modlila se v srdci, aby je Bůh všechny chránil. Egypt byl neznámá země. Budou bydlet mezi cizinci a daleko od domova a přátel. Ale konec konců budou v bezpečí. Takto putovali tři nebo čtyři dny, jídali na okraji cesty a spali tam, kde mohli najít nějaký útulek, až se dostali k velké řece. Za ní ležela nová země, ale také nový život.

Neopustili Betlém ani o den předčasně. Herodes zuřil, že ho mudrci oklamali, a poslal do města vojáky s rozkazem usmrtit každého chlapečka do dvou let. Nebýt andělova varování, byl by Ježíš mezi nimi.

Když byli Josef a Maria v Egyptě, našli si místo k bydlení, kde by mohl i Josef pracovat jako tesař, protože to bylo jeho řemeslo. Aspoň na nějakou dobu skončilo jejich cestování. Ježíš rostl a sílil jako jiné malé děti a jeho maminka Maria jistě nad ním bděla, když běhal a hrál si na sluníčku, a ptala se sama u sebe, zda synek někdy spatří domov, který nechali za sebou v Galileji.

A pak jedné noci přišel anděl znovu a řekl jim, že Herodes zemřel, a že se mohou klidně vrátit domů. Brzy nato se tedy vydali znovu na cestu. Celé hodiny putovali po prašné a kamenité silnici, až začali poznávat svahy svých rodných kopců a našli malé zelené údolí, které je přivedlo do Nazareta.

Konečně byl Ježíš doma.

Děti píší Bohu

Pamatuješ, jak mámm
odpadla škola,
prosíme bylo hrozně
moc směku?
Nešlo by to udělat
znovu?
Olda

Milý Bože!

Vánoce by měly
být dárů prosíme
děti nemůžou přece
vydržet být tak
dlouho hodné.
Pia Bělka

MILÝ BOŽE,
DEJ PROSÍM, JEŠTĚ
NĚJAKÝ SVATEK MEZI
VÁNOCÍ A VELIKONOCE.
TEĎ TAM NENÍ, NIC, CO
BY ZA TO STALO.

VASEK

MILÝ BOŽE,
OD TĚ DOBY
CO TĚ ZNAM,
SI VŮBEC NEPŘIPADAM
SAMA.
KAČA

Milé děti,
ve zvláštní příloze
najdete
omalovánku
betlémka

Vánoční humor:

O Vánocích říká maminka Pepíčkoví: „Pepíčku, zapal vánoční stromeček.“

Za chvíli přijde Pepíček a říká: „A svíčky taky?“

Říká kapřík chlápku, který ho nese v síťovce domů: „Hele, nemohl bych už mít pokoj? Před chvílí jsem byl v rybníku, potom v kádi a ty mne táhneš do vany. To bych rád věděl kde skončím večer...“

Byly Vánoce a soudce byl v příjemné náladě.

Zeptal se předvedeného muže:

„Za co jste tady?“

„Za předčasné vánoční nákupy.“

„To přece není žádný přestupek. Jak brzy jste nakupoval?“

„Dvě hodiny před začátkem otvírací doby.“

Bohoslužby v naší farnosti o Vánocích 2006

24. prosince – neděle – 4. neděle adventní – ŠTĚDRÝ DEN	
8.30 h.	Uničov – adventní mše sv.
10.30 h.	Renoty – adventní mše sv.
14.30 h.	Renoty – vánoční pásmo „V BETLÉMĚ NENÍ MÍSTO“
21.00 h.	Uničov – tzv. „půlnoční“ mše sv. ze slavnosti NAROZENÍ PÁNĚ
25. prosince – pondělí – Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ	
Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek.	
8.30 h.	Uničov – mše sv.
10.30 h.	Renoty – mše sv.
13 h. – 17 h.	Uničov – možná prohlídka kostela a návštěva jesliček
26. prosince – úterý – svátek SVATÉHO ŠTĚPÁNA, prvomučedníka	
8.30 h.	Uničov – mše sv.
10.30 h.	Renoty – mše sv.
13 h. - 17 h.	Uničov – možná prohlídka kostela a návštěva jesliček
31. prosince – neděle – Svátek SVATÉ RODINY Ježíše, Marie a Josefa – SILVESTR	
8.30 h.	Uničov – mše sv.
10.30 h.	Renoty – mše sv.
14.30 h.	Uničov – adorace na poděkování P. Bohu za uplynulý rok a sv. požehnání
1. ledna 2007 – pondělí – Slavnost MATKY BOŽÍ PANNY MARIE	
Světový den modliteb za mír	
10.30 h.	Renoty – mše sv.
17.00 h.	Uničov – mše sv.

Jednoměsíčník *DOKOJ VÁM!* vydává Římskokatolická farnost v Uničově. Neprodejné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Redakční rada: P. Josef Janek (*jj*), Jiří Hájek (*jihá*), Jitka Šenková (*jiše*), Dagmar Bradáčová (*dabr*), Jaroslav Kocůrek (*jako*), Jitka Kocůrková (*jiko*), František Vomáčka (*frvo*), František Kovařík (*frko*), Klárka Hájková (*klhá*)
Grafická úprava (*jako*). Tiskne Karto-Tisk, Šumperk, tel: 737 132 766. E-mail: vomacka.fany@seznam.cz.

Příspěvky posílat do 20. dne v měsíci psanou formou, na disketě, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Římskokatolická farnost, Kostelní náměstí 153, 783 91 Uničov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz

Betléemek na niti

Figurky můžeš nejprve omalovat.

Potom figurky obstříhni, každou zvlášť.

Každý kousek můžeš podlepit kreslicí čtvrtku, figurky tak budou pevnější.

Každou figurku pečlivě vystříhni.

Nakonec figurky zavěs na nit podle obrázku.

Hodná maminka ti poradí a pomůže!

Co budeš potřebovat: pastelky, lepidlo na papír, kreslicí čtvrtku, nůžky, jehlu a bílou nit,
trpělivost

